

Sygn. akt II Ca 873/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Aleksandra Żurawska

Protokolant: Elżbieta Janus

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2020 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelarii (...) SA w Ł.

przeciwko J. K.

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 22 maja 2019 r. sygn. akt (...)

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie do ponownego rozpoznania.

II Ca 873/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 22 maja 2019r Sąd Rejonowy w D. oddalił powództwo w sprawie Kancelarii (...) SA w Ł. przeciwko J. K. o zapłatę kwoty uznając, iż w sprawie zachodziły przesłanki do wydania wyroku zaocznego, ale strona powodowa nie wykazała okoliczności, na które powoływała się w pozwie, a zatem stosownie do art. 6 kc powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa w apelacji od powyższego wyroku zarzuciła naruszenie następujących przepisów:

-art. 130 § 1 kpc w zw. z art. 126 kpc oraz art. 128 § 1 kpc poprzez niezastosowanie wymienionych przepisów i wskutek tego błędne uznanie, że powód nie musiał zostać wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu wniesionego uprzednio w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez złożenie dokumentów wskazanych w „liście dowodów” i pominięcie, że uzupełnienie braków formalnych pozwu stanowi kontynuację wszczętego już postępowania w elektronicznym postępowaniu upominawczym, co prowadziło do oddalenia powództwa,

-art. 208 1 kpc poprzez jego niezastosowanie i w przypadku powzięcia wątpliwości przez Sąd orzekający, zaniechanie wezwania strony powodowej do przedstawienia dowodów oraz zajęcia stanowiska, celem wyjaśnienia wątpliwości Sądu.

Powołując się na wskazane wyżej zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku ewentualnie o uchylenie tego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zaznaczyć, że przedmiotowa sprawa była rozpoznawana w trybie uproszczonym. Przechodząc zaś do oceny samej apelacji, należy stwierdzić, że musiała ona podlegać uwzględnieniu przede wszystkim z uwagi na naruszenie przez Sąd Rejonowy prawa materialnego, tj. art. 6 kc, co Sąd odwoławczy, nawet mimo braku zarzutu apelacyjnego, jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu. Sąd I instancji uznając nieprawidłowo / o czym jeszcze będzie mowa poniżej /, że zostały spełnione warunki do wydania wyroku zaocznego, w sposób zupełnie błędny zinterpretował przepis art. 339 § 2 kpc, przyjmując, że poprzez fakt nieprzedłożenia wraz z pozwem dowodów przez stronę powodową, można uznać, iż okoliczności faktyczne, na które powołano się w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości. Tym samym Sąd również uznał, że strona powoda nie udowodniła swego żądania i na podstawie art. 6 kc oddalił powództwo. Gdyby jednak przyjąć / jak to uczynił Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie /, że w grę może wchodzić wydanie wyroku zaocznego, to należy pamiętać, że w art. 339 § 2 kpc jako zasadę ustanowiono założenie, że twierdzenia o okolicznościach faktycznych zawarte w pozwie lub pismach procesowych powoda stają się podstawą wyroku zaocznego bez ich weryfikacji w postępowaniu dowodowym. Oznacza to więc, że Sąd nie dokonuje weryfikacji autentyczności twierdzeń o faktach przytoczonych przez powoda w pozwie, wydając wyrok zaoczny, nie licząc tych, które zostały przytoczone w celu obejścia prawa bądź tych, które budzą uzasadnione wątpliwości. W doktrynie i orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że okoliczności budzą uzasadnione wątpliwości, gdy są one wzajemnie sprzeczne, niezgodne lub wzajemnie się wykluczają albo są ze swej istoty nieprawdopodobne bądź sprzeczne z faktami znanymi powszechnie lub znanymi Sądowi z urzędu. Takie okoliczności zaś w niniejszej sprawie w ogóle nie występowały, zaś uznawanie, iż okoliczności budzą uzasadnione wątpliwości tylko z tego powodu, że nie zostały one wykazane dokumentami czy też innymi środkami dowodowymi stoi w całkowitej sprzeczności z przepisem art. 339 § 2 kpc. Jeśli więc zachodziłyby przesłanki do wydania wyroku zaocznego w niniejszej sprawie, to skoro strona powodowa w pozwie twierdziła, że pozwany w określonym dniu jechał bez ważnego biletu, przez co został ukarany mandatem, który został przez niego przyjęty, zaś strona powodowa nabyła przedmiotową wierzytelność w drodze cesji od (...) SA, to w takich okolicznościach Sąd I instancji powinien na podstawie art. 339 § 2 kpc uznać te twierdzenia za wystarczające do wydania wyroku zaocznego. Z tych przyczyn zastosowanie przez Sąd orzekający art. 6 kc było zupełnie nieprawidłowe. Sąd Okręgowy uznając apelację za uzasadnioną nie mógł jednak wydać orzeczenia reformatoryjnego. Zgodnie bowiem z art. 505⁽¹²⁾ § 1 kpc jeśli sąd II instancji stwierdzi, że doszło do naruszenia prawa materialnego, ale zgromadzone dowody nie dają wystarczającej podstawy do zmiany wyroku, uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania. W przedmiotowej sprawie wydanie orzeczenia kasatoryjnego było konieczne, gdyż nie mógł mieć zastosowania przepis art. 505⁽¹²⁾ § 1⁽¹⁾ kpc, albowiem apelacja została wniesiona 5 sierpnia 2019r czyli przed wejściem w życie noweli do kpc. Ponadto Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie nie poczynił żadnych ustaleń faktycznych, zaś wbrew temu co zostało stwierdzone w uzasadnieniu orzeczenia, brak było przesłanek do wydania wyroku zaocznego. Z akt sprawy wynika bowiem, że pozwany w piśmie procesowym z dnia 9 maja 2019r / k. (...)/ złożył wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania w jego miejscu zamieszkania, uzasadniając to złym stanem zdrowia i długotrwałą chorobą nie rokującą poprawy. Zgodnie z obowiązującą doktryną za branie udziału w sprawie przyjmuje się zgłoszenie wniosku dowodowego przez pozwanego / patrz: T. Ereciński, Komentarz do art. 339 kpc opubl. WK 2016r /. Już więc choćby z tych przyczyn wydanie wyroku zaocznego było niezgodne z prawem. Z kolei jak wynika z protokołu rozprawy z dnia 22 maja 2019r /k.(...)/ pozwany był obecny na rozprawie, ale z protokołu rozprawy ani z uzasadnienia wyroku nie wynika z jakich przyczyn nie wypowiedział się on o żądaniu pozwu. W takich okolicznościach skoro do chwili obecnej nie jest znane stanowisko pozwanego oraz w sprawie w ogóle nie ustalono stanu faktycznego, na podstawie art. 505⁽¹²⁾ § 1 kpc musiało dojść do uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Rozpoznając sprawę na nowo, przy braku podstaw do wydania wyroku zaocznego, Sąd Rejonowy przeprowadzi stosowne postępowanie dowodowe, dokona ustaleń faktycznych oraz oceni czy zgodnie z obowiązującymi przepisami, żądanie strony powodowej jest zasadne i dopiero wówczas wyda odpowiednie rozstrzygnięcie w sprawie.